

הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפָּי מֵעַמֶּיךָ וּמִנְחֻלָּתְךָ. וְקִי־לָנוּ, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי
כְּבוֹדְךָ, כָּאֲמֹר:

וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִית לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה. וְיִקְרָא כּוֹמֵה

כִּי זֹכֵר כָּל־הַנְּשָׁכָחוֹת אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם, וְאִין שְׂכָחָה לִפְנֵי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק לִזְרַעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכֹּר. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
זֹכֵר הַבְּרִית.

(The shofar is traditionally not blown on Shabbat.)

תְּקִיעָה שְׁבָרִים־תְּרוּעָה תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה

תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה

הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט כָּל־יִצְוֵי
עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ
כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת,
עַד שֶׁתַּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטְנוּ, אִיּוֹם קְדוֹשׁ.

WE OMIT THIS PARAGRAPH ON SHABBAT:

אֶרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֶיךָ, אֵל רֵם וְנִשְׂא,
מִבֵּין וּמֵאֲזִין, מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתְנוּ,
וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
סֵדֶר זְכוֹנוֹתֵינוּ.